دانشجوی نمونه کیست ؟

دانشجوی نمونه و ایده آل از ویژگی‌های زیر برخوردار است:

۱. نخستین ویژگی یک دانشجوی نمونه، خوب درس خواندن و تلاش جهت ارتقای علمی است. باید تمام همت خود را صرف تحصیل علم نموده و در پی دانش اندوزی باشد. دانشجوی واقعی لحظه لحظهٔ زندگی‌اش، یک اندوخته علمی را در پی دارد و همیشه به دنبال کسب معرفت است. اگر شخصی در این مسیر گام بر دارد و چنین زندگی‌ای داشته باشد، یک دانشجو است. ولی به هر میزان که در پی اندوختن معرفت و تحصیل دانش باشد و وقت و همّت خود را در این راه صرف کند, به همان میزان از ویژگی دانشجو بودن برخوردار است. از این رو دانشجو باید بکوشد در برنامه ریزی و تنظیم کارهای روزانه، بیشتر وقت و تلاش خود را صرف تحصیل علم و دانش کند.

مقام معظم رهبری در این باره می‌فرماید: «یکی از فرایض حتمی برای این نسل، عبارت از تقویت بنیه علمی کشور است. اگر علم نداشته باشیم، اقتصادمان، صنعتمان، حتی مدیریت و مسائل اجتماعی مان عقب خواهد ماند. برای مقابله با آنها (دشمنان) علم لازم است. اگر بخواهید از لحاظ علمی پیش بروید باید جرأت نوآوری داشته باشید، استاد و دانشجو باید از قید و زنجیر، جزم‌گیری تعریف‌های علمی القا شده و دائمی دانستن آنها خلاص شوند... آن وقتی که علم با هدایت، ایمان و عواطف صحیح و معرفت روشن بینانه و آگاهانه همراه شود، معجزه‌های بزرگی می‌کند و کشور ما می‌تواند در انتظار این معجزه‌ها بماند».

۲. دومین ویژگی دانشجوی مطلوب، کسب آمادگی برای ارائه خدمات، مطابق با نیاز اجتماعی و علاقه فردی است؛ یعنی، هدف او از درس و تحصیل خدمت‌گزاری باشد، نه صرف اندوختن علم. بی‌تردید امروز هیچ خدمتی بهتر از به کارگیری دانش در مسیر برآوردن نیاز جامعه و پیشرفت اهداف اسلام نیست. اگر دانشجوی مسلمان با تحصیل دقیق و صحیح و کارآمد، بتواند تئوری نو و طرح جدیدی به بازار اندیشه و صحنه خدمات ارائه کند، بزرگ‌ترین خدمت را به دین و انسان‌ها کرده است. افسوس که امروز عده‌ای از تحصیل واقعی غفلت کرده و در پی مدرک و رسیدن به شغل و... در تلاش هستند و عده ای دیگر از زاویه ارائه خدمت و به کارگیری دانش خویش و کاربردی کردن به آن نمی‌نگرند! در حالی که فرهنگ‌سازی, مستحکم ساختن بنیان‌های فنی و مهارتی جز از تحصیل کردگان توقّع نیست.

۳. ویژگی سوم دانشجوی حقیقی، ارتقای سطح معنویت فردی و به دنبال آن ارتقای کیفی امور معنوی دانشگاه و جامعه است. وی باید در برنامه زندگی معنوی خود نیز باعث پیشرفت گردد و همچون یک الگو عمل کند. لذا برخوردار بودن از صفات عالی اسلامی و انسانی ـ مانند ادب, تقوا, عبادت و بنده خدا بودن، صداقت، پاکی, صفای دل, خیرخواهی, دوراندیشی, حسن تدبیر و در یک کلام نیکی سیرت و... و دعوت دیگران به این سمت (با عمل و حرف) ـ باید از برنامه‌های دانشجو باشد.

مقام معظم رهبری می‌فرماید: «[دانشجو باید] از نظر اخلاقی و معنوی و احساسات لطیف انسانی بی‌نظیر باشد... دانشجو یک روشن‌فکر تمام عیار مسلمان است، متدین است».

۴. هوشیاری و تیزبینی و داشتن قدرت تحلیل سیاسی و قبل از آن آگاهی صحیح و دقیق از پدیده‌های اجتماعی و اتخاذ موضع آگاهانه و صحیح و بجا و مناسب و برخاسته از مبانی اسلامی، از دیگر ویژگی‌های دانشجوی مسلمان و از ضروریات زندگی دانشجویی است. جامعه از یک دانشجو انتظار دارد افزون بر تدبیر و تفکر در مورد پدیده‌ها و امور سیاسی به صورت آگاهانه بر روی آنها تأثیر بگذارد و مردم را در این مواقع هدایت و راهنمایی کند؛ وی باید بر پایه مبانی دینی و اعتقادی خویش و بر اساس اطلاعات دقیق و صحیح (نه گفته‌های خیابانی و شایعات اتوبوسی) به تحلیل صحیح و مناسب از این پدیده‌ها بپردازد و در برابر آن برای خود اتخاذ موضع نماید به تعبیر کوتاه از دانشجو انتظار نیست که در بند افکار دیگران و تصمیمات حزبی و گروهی باشد. او شخصی آگاه و تحصیل کرده است و باید برای خود قدرت تحلیل و تبیین داشته باشد.

در یک جمع‌بندی، خصوصیات دانشجوی واقعی و مطلوب را می‌توان از دیدگاه مقام معظم رهبری چنین بیان کرد: «به نظر من، جوانان انقلابی دانشگاه ـ چون بحث دانشجو را داریم ـ سعی کنند خوب درس بخوانند؛ خوب فکر و معرفتشان را بالا ببرند. سعی کنند در محیط خودشان اثر بگذارند؛ فعال باشند نه منفعل. روی محیط خودشان اثر فکری و روانی بگذارند؛ این شدنی است. یک جوان گاهی اوقات می‌تواند مجموعهٔ پیرامون خودش را ـ کلاس، استاد و دانشگاه را ـ زیر تأثیر شخصیت معنوی خودش قرار بدهد. البته این کار با سیاسی کاری به دست نمی‌آید؛ با معنویت به دست می‌آید؛ با صفا به دست می‌آید؛ با استحکام رابطه با خدا به دست می‌آید.

عزیزان من! رابطه با خدا را جدّی بگیرید، شماها جوانید، به آن اهمیت بدهید، با خدا حرف بزنید، از خدا بخواهید، مناجات، نماز، نماز با حال و با توجه برای شما خیلی لازم است؛ مبادا اینها را به حاشیه برانید».